

París, 10 de febrer - 30-11-42

Estimada Muri. En una altra de dies que no
se' es de tu. Sembla que t'heges veu seriosament
el que tu en dius la meua tranquil·litat i no
ningu' aconsegueix més. Però es comens en guardar-nos
de mentir; ja no se' quantes cartes t'he escrit. La
culpa no e' tota meua si no he sabut adreçar-la
allà on hauria calgut.

Pel Pepet veig, enviant-te el ratit i la sabata. El
ratit va estar trobat desseguida, però per la sabata
veig atar una atoma dubtant entre la que s'ofereix
per a la meua vista en obria l'anar a veure. La
hi em veig decidir per la que em van semblar
més modades, - i ja em dius si ho veig la he'.

Després de uns dies dels acostumats, ha arribat
la carta corresponent al dia 15. Hi escrivem
una mica tot. El pare molt tranquil i complert,
així com el Víctor. La dita dia que ella té
també té tanta gana d'abraçar-vo, que lius
tu' no que es faci mal de font com estress

grà. Han rebut el paguet que va enviar. Lo
la Maria per tots. Sants, però es panellat s'han
quedat pel la me. El pall ni en comença
molta abracada per tu i la Maria, que
ja a recorda d'esciure-us però no troba el
tema — més valdria que no en fadés tant
cridant i'ngra del Zindere. — i que es
suants i maccadors es han apadat tant.

També he rebut una carta de la Maria
Monclús on em diu que ja es arribà
corriat per anar a buscar mel a l'empoi a

casu es Rihó, perquè, si no teniu molta vessa,
la que ara etan acabant no si gaire bona. Digue-ho
a la Esperança, que va ser ^{d'acord amb} ~~per~~ ^{d'ella} ~~esciure~~

que jo veig representat ho a la Maria.

L'altre Maria, la Maria nostra, si tan netja
com tu, si sola netat d'un rebut s'ha

quedat a Barcelona, i la tres estenitats
que no la veiem. Estic sol i veig, i compto

es diu que falten per tornar a trobar-nos
tots sota el mateix sostre.

30-X-42

A dita ja és camí d'Amèrica. Maria Lluïsa i la Mercè s'han instal·lat en un hotel. La condita ha tingut un nen amb tota felicitat. La seva soledat no entra a la tarda toda il·luminada i meravellada se diu me "De Tene", el de subí dia que porí la ràdio que estan tocant una novena! Passo dies sencs sense veure la Lluïsa més que quan en veig el pob - i al matí sempre s'oc encara ab llims. He pogut evitar la confidència d' en Julián i la de la ha pille. I en pens que no tenim es més, en mat'ria de novetat. Pel que la a la antiqüetat, et podria dir que han marcat en Cantarón, i en de la Riva, i que ahí no veis la Maria del Carmen a recompensa la ha Argenis: però tot plegat no val la pena. Si vos sabeu més, vinga.

Si a Barcelona veis la tia Candelaria, hauria de mirar ben diplomàticament si ja ha llegit es veur que li veig deida. No tinc la menor ulla, però em sabia que perdria doncs si una l'uria

l'eta ja no deixas. En la carta que vauj escriu.
Te n'oblots et demanava alguna cosa per la
mansa de la fons, especialment la borbina,
que tu ja patis molt. Si trobessis sabo de
glicerina, o una crema amb glicerina potser
seria el millor. Tu para sempre dolers en un
les repuntar si tenia una sava gummatica aujla.
Tu no n'he vist cap, i no vauj pora remenar
la terra com la heu si la hi veia. En canvi, penso
que a casa d'ella hi ha d'haver-hi un molla de
follat que tu vas donar-me un dia de la m' Montserrat,

dedicats a Jordi de Sant Jordi: Pere Segal, que
hi pren en la llista d'en Joan. A no ser
que no es trobessi retornat tu, i joism també
a Pau) d'olena?

Plega. que tu heda signi un exit, i que ^{no}
morri no et facin massa denteta. Saluda tot hom
de part nostra, ja una abraçada a l'esperanca
i a tu i a tot amb mi!

Maria